

ת"פ 42479/02 - מדינת ישראל נגד איתן הירש

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 42479-02 מדינת ישראל נ' הירש

בפני כבוד השופטת הדסה נאור
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד יוני חדד
נגד
איתן הירש ע"י ב"כ עו"ד שחר מנדמן
נאשם

הchlטה

1. הנאשם, עו"ד במקצועו ובהכשרתו, הורשע על פי הודהתו, במסגרת הסדר טיעון בעבירות של זיווף מסמך בכוננה לקבל באמצעותו דבר (בנסיבות חמימות), שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה (בנסיבות חמימות).

2. בפתח הישיבה, שנקבעה לשמיית הטיעונים לעונש, ביקש ב"כ המאשימה להגיש, חלק מראיות המאשימה לעונש, פסק דין של בית הדין למשמעות של לשכת עורכי הדין במסגרת הליכים שננקטו נגד הנאשם בעניין אחר.

ב"כ הנאשם התנגד להגשת המסמכים. לשיטתו, סעיפים 187 (א) ו- 188 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 (להלן: "החוק") מתיירים קבלת ראייה על החלטות בית משפט או בית דין דין בפלילי הנוגעות לנאים. לטענת ב"כ הנאשם, קובלנה בבית דין משמעתי בגין עבירות ממשמעת איננה בגדר דין פלילי ועל כן ב"כ המאשימה מנوع מהגשת מסמכים אלו.

3. דין והכרעה

המסגרת הנורמטיבית המעננת את בקשתו של ב"כ המאשימה קבועה בסיפת סעיף 187 (א) לחוק וקובעת כדלקמן:

"הרשיע בית המשפט את הנאשם, יביא התובע"

לענין העונש ראיות בדבר הרשעותיו הקודמות של הנאשם, ובדבר החלטות בית המשפט ובית דין לענין ביצוע עבירה על ידו, אף ללא הרשעה, ורשיי הוא גם להביא ראיות אחרות לענין זה.

סעיף זה מבסס את זכותו של ב"כ התביעה להגיש ראיות נוספת (פרט לרשומו הפלילי של הנאשם) במעמד הטיעונים לעונש.

לענין זה התקיים כבוד השופט א' רובינשטיין ברע"פ 9718/04 מדינת ישראל נ' טאלב נוארה (פורסם בנבו, :(25.11.07

"לשון החוק ודרכי ההסבר תומכים אפוא בבסיסם בגישה לפיה בידי התביעה להביא בשלב פרשת העונש, ראיות רלבנטיות לנושא העונש. מהן הראיות הללו? השופט (בידימ') יעקב קדמי מתיחס בספרו סדר הדין בפליליים (חלק שלישי - הליכים שלאחר כתוב אישום (ב), מה' מעודכנת -תשס"ג, עמ' 1179), להיקף הראיות שניתן להציג בשלב הטיעון לעונש: "הדרך פתוחה בפני התביעה להביא ראיות אחרות לחומרה, כגון: ראיות בדבר אופיו המושחת של ה הנאשם (עדות אופי); או בדבר מידת הנזק שנגרם על-ידי ההתנהגות שבגינה הורשע ה הנאשם (אם נזק לגוף ואם נזק לרכוש), וכיוצא"ב נסיבות וגורמים מחמירים (למעט "נסיבות מחמירות" מהוות חלק מהגדרת העבירה ...) (ההדגשות אין במקור - א"ר)". בדומה, הביע בת"פ (ヅクラת) 1069/05 מדינת ישראל נ' סילימאן דחלה ואח' [אטור נבו] (לא פורסם) השופט אברהם דעתו, כי "לפי הבנתני את הסיפה לסעיף 187(א)חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב]התשמ"ב-1982 ('...ורשיי הוא גם להביא ראיות אחרות לענין זה') - היא נתנת בידי טובע להגיש כל ראייה העשויה להיות בעלייה לעונשתו של הנאשם. המלים 'לענין זה' מכוונות לעונש (קרי - ראיות לענין העונש), ולא להוכיח עבורי הפלילי של הנאשם גרידא (ענין הנזכר ברישא לס"ק זה); (ראו גם ע"פ (חיפה) 1360/04 מדינת ישראל נ' מונטסר [אטור נבו] (לא פורסם) (השופט אלרון)). יש מהן, מן הראיות הללו, ככל הקשרות בנאים עצמו ושלא ניתן היה להביא בשלב הכרעת הדין, כגון הרשעות קודמות".

מכאן, כי הן החוק והן הפסיקת קובעים כי ב"כ התביעה יהיה רשאי להגיש במסגרת הטיעונים לעונש כל ראייה

רלוונטיות לעניין העונש, זאת בנוסף לכל ראייה אחרת הקשורה לעברו הפלילי של הנאשם.

סוף דבר .4

אשר על כן, בקשהו של ב"כ המאשימה מתකבלת.

ב"כ המאשימה יגיש את השלמה טיעוני בכתב ואת המסמכים הרלוונטיים עד תאריך **29.10.15**, עם העתק לב"כ הנאשם.

ב"כ הנאשם יגיש השלמה טיעונים בכתב בהתייחס למסמכים שיצורפו עד תאריך **5.11.15**, עם העתק לב"כ המאשימה.

מועד מתן גזה"ד נדחה לתאריך 12.11.15 שעה 10:30

המציאות תשלח עותק ההחלטה באמצעות הפקס לצדים.

ניתנה היום, י"ב חשוון תשע"ז, 25 אוקטובר 2015, בהעדך
הצדדים.